

۱۵ سال

تلاش برای دانشگاهی شدن

صنعت کفشی

نتیجه داد

محمد جواد به آبادی

بالاخره بعد از چندین ماه انتظار فصل ثبت نام در رشته های دانشگاه جامع علمی کاربردی فرا رسید و در این بین صنعت کفش کشور نیز پس از مدت ها تلاش بی وقفه توانست صاحب یک کرسی در این دانشگاه شود.

از این که چرا تاکنون و پس از گذشت سال ها از تاسیس دانشگاه جامع علمی کاربردی تازه هم اکنون صنعت کفش کشور دارای رشته دانشگاهی شده است، می گذریم، اما باید اذعان کرد که صنعت کفش به عنوان یکی از صنایع قدیمی و در عین حال اشتغال زای کشور این روزها در حال کسب تجربه جدیدی است. تجربه ای که شاید منشا تحولات زیادی در این صنعت شود.

مزایای تحصیل در رشته صنعت کفش

از سوی دیگر یکی دیگر مزایای تحصیل در دانشگاه جامع علمی کاربردی کار عملی در محیط های مرتبط با رشته است. در رشته صنعت کفش نیز قرار است دانشجویان در کارگاه های صنعتی با مراحل مختلف تولید طراحی کفش آشنا شوند. اما زمان ثبت نام در رشته های مختلف دانشگاه جامع علمی کاربردی در حالی تا چهارم مهر ماه سال جاری تعیین شد تا افرادی که در حرفه های متنوع تولید و توزیع کفش شاغل باشند با تایید جامعه صنعت کفش می توانند از مزیت سهمیه شاغلان استفاده کنند.

همواره این تصور عمومی در بین مردم کشور وجود داشته که اغلب فعالان صنعت کفش افرادی با تحصیلات پایین هستند، این تصور اگرچه چندان اشتباه هم نیست، اما باید قبول کرد که وضعیت در سایر صنایع نیز چندان بهتر از صنعت کفش نیست و از سوی دیگر با توجه به قدمت این صنعت در ایران می توان تا حدودی نسبت به وضعیت تحصیلاتی فعالان این صنعت در کشور اغماض کرد.

کسانی که دارای دیپلم متوسطه نظام جدید و یا قدیم باشند یا کسانی که دارای دیپلم شاخه های فنی و حرفه ای باشند و یا کسانی که دارای دیپلم شاخه کار و دانش باشند می توانند در دوره رشته صنعت کفش در دانشگاه صنایع و معادن ثبت نام کنند.

با این وجود به نظر می رسد صنعت کفش کشور برای ادامه حیات خود در دوران جدیدی که در اقتصاد جهان آغاز شده است، چاره ای جز کسب دانش و علم را نداشته باشد.

افراد پس از فارغ التحصیل شدن می توانند در مشاغل سرپرست خطوط تولید کفش در واحدهای بزرگ و کوچک، تکنسین ساخت رویه کفش، کمک آنالیز در کفش و کارکش زیر چسبان، تزریق و پرداخت کار فعالیت کنند. در همین حال به سراغ چند نفر از متقاضیان تحصیل در رشته صنعت کفش نیز رقتیم تا نظر آن ها را در مورد وضعیت ثبت نام جویا شویم.

اگرچه شاید بسیاری از فعالان قدیمی صنعت کفش کشور هنوز اعتقاد چندانی به استفاده از دانش روز و به روز کردن اطلاعات خود پیدا نکرده اند، با این وجود به نظر می رسد عده زیادی دیگری نیز هستند که از ایجاد رشته دانشگاهی صنعت کفش در دانشگاه جامع علمی کاربردی استقبال زیادی کرده اند.

استقبال و پیگیری همین عده نیز بود که باعث شد بعد از چندین ماه تلاش دست اندر کاران «جامعه صنعت کفش» در نهایت صنعت کفش کشور بعد از دو صنعت مشابه خود یعنی نساجی و چرم صاحب رشته دانشگاهی شود.

اطلاع رسانی خوب نبود

مطیع در این باره به خبرنگار مجله صنعت کفش گفت: از زمانی که مجله صنعت کفش در مورد رشته صنعت کفش اطلاع رسانی کرد پیگیر ثبت نام در این رشته شدم که البته متأسفانه اواخر سال گذشته به دلیل مشکلاتی که به وجود آمد عملاً اطلاع رسانی درستی در این زمینه انجام نشد.

اساتید خارجی، شاید وقتی دیگر!

اگرچه شاید در نخستین حضور صنعت کفش در دانشگاه نتوان انتظار داشت که همه اطلاعات به روز در دنیا به دانشجویان آموخته شود، اما قطعاً در ادامه حتی می توان با استفاده از اساتید کشورهای صاحب سبک در صنعت کفش دنیا وضعیت آموزش به دانشجویان را در کشور به شکل قابل ملاحظه ای افزایش داد. چه بسا که در همین زمینه سید حسین موسوی - دبیر کل جامعه مدیران و متخصصین صنعت کفش کشور - به خبرنگار مجله صنعت کفش و در پاسخ به این سوال که آیا قرار است در آینده از اساتید مجرب خارجی نیز در تعلیم

وی با اشاره به این که هم اکنون در زمینه تولید کفش های ایمنی در شهر مشهد فعالیت می کند، افزود: امسال صنعت کفش نیز مانند صنعت نساجی و

صنعت چرم در دانشگاه جامع علمی کاربردی دارای رشته تحصیلی شده که امیدواریم کلاس ها نیز به موقع آغاز شود.

فرصت و مانع با هم چه فرقی دارند؟
فرق آن ها در دید ماست. هر فرصتی
مشکلی دارد و هر مشکلی فرصتی.

صنعت کفش کشور را از جهتی باید خوش شانس بدانیم، زیرا هنوز بسیاری از صنایع کشور از داشتن رشته دانشگاهی مختص به خود محرومند و شاید هنوز هم در تلاش برای ایجاد چنین رشته‌ای هستند

دبیر کل جامعه: معتقدیم افرادی که چندین سال سابقه فعالیت در صنعت کفش دارند، برای به روز کردن دانش خود بهتر است در این رشته ثبت نام کنند، اما در عین حال از حضور افراد غیر شاغل نیز در این رشته استقبال می‌کنیم

تحصیلات مناسب دانشگاهی رنج می‌برد و این موضوع صنعت کفش کشور را با خطر استهلاک نیروی انسانی مواجهه کرده است. امادر شرایطی که سهم نیروهای کار دارای تحصیلات دانشگاهی در کشورهای توسعه یافته بسیار بیشتر از ایران است، باید به این موضوع نیز اشاره کرد که در سال‌های ۱۹۹۹ تا ۲۰۰۳ میلادی از نظر رتبه‌بندی صادرات صنعت کفش رده ششم صادرات را در کشور به خود اختصاص داده است. همچنین این صنعت به همراه گروه صنایع نساجی، پوشاک و چرم بعد از صنایع غذایی و آشامیدنی و صنایع دخانیات بیشترین سهم را در میزان اشتغال صنعتی در کشور به خود اختصاص داد. همه این ویژگی‌ها نشان از اهمیت فوق‌العاده صنعت کفش در ایران بوده و شاید دانستن این اطلاعات باعث شود که اهمیت دانشگاهی شدن این صنعت بیشتر درک شود.

تهران و تبریز میزبان رشته صنعت کفش

همچنین نصیری راد یکی دیگر از متقاضیان ثبت نام در رشته دانشگاهی صنعت کفش نیز به خبرنگار مجله صنعت کفش توضیح داد: امسال به خوبی در مورد رشته صنعت کفش از سوی جامعه صنعت کفش اطلاع رسانی شد و مشکل خاصی در این زمینه وجود نداشت.

وی با بیان این که هم‌اکنون در یک کارخانه تولید کفش و در قسمت مدیریت داخلی این کارخانه فعالیت می‌کند، اضافه کرد: رشته تحصیلی صنعت کفش در دانشگاه جامع علمی کاربردی برای نخستین بار در دو شهر تهران و تبریز ایجاد شد که ظرفیت مربوط به شهر تبریز ۷۰ نفر و ظرفیت مربوط به شهر تهران ۵۰ نفر است که ۲۵ نفر آزاد و ۲۵ نفر شاغل در صنعت کفش در تهران پذیرش می‌شوند.

شاغلان در کنار غیر شاغلان

اما یکی از نکات جالبی که معمولاً در همه رشته‌های دانشگاه جامع علمی کاربردی به چشم می‌خورد این است که افراد شاغل در کنار افراد علاقه‌مند به تحصیل علم می‌پردازند. اتفاقی که شاید در دانشگاه‌های سراسری و آزاد بسیار کمتر رخ دهد. دبیر کل جامعه مدیران و متخصصین صنعت کفش کشور با بیان این که اولویت در ثبت نام رشته صنعت کفش با شاغلان این صنعت است، به خبرنگار مجله صنعت کفش گفت: معتقدیم افرادی که چندین سال سابقه فعالیت در صنعت کفش دارند، برای به روز کردن دانش خود بهتر است در این رشته ثبت نام کنند، اما در عین حال از حضور افراد غیر شاغل نیز در این رشته استقبال می‌کنیم.

البته باید به این موضوع نیز اذعان کرد که افراد شاغل در صنعت کفش قطعاً می‌توانند موفق‌تر در رشته این صنعت تحصیل کنند، چون در هر صورت دست کم سابقه چند سال کار را در این صنعت داشته و از زیر و بم‌های اولیه فعالیت در این صنعت آگاه هستند. از سوی دیگر صنعت کفش کشور نیز همواره از حضور نیروهای جدید این صنعت استقبال کرده و شاید اگر همین نیروهای جدید نبودند امروز صنعت کفش کشور نفس‌های آخرین خود را می‌کشید.

صنعت کفش محروم از نیروهای تحصیل کرده

در همین حال بد نیست بدانیم که بر اساس آخرین بررسی‌های انجام شده فقط حدود ۵.۱ درصد از شاغلان در واحدهای صنعت کفش کشور دارای تحصیلات دانشگاهی هستند.

صنعت کفش ایران هم‌اکنون به شدت از کمبود نیروی کار متخصص و با

صنعت کفش و دانشگاه آشتی می‌کنند؟

بسیاری از کارشناسان آموزش و تعلیم اعتقاد دارند تا زمانی که صنایع کشور به هزینه‌های مربوط به تحقیق و توسعه و آموزش نیروی انسانی به عنوان هزینه‌های اضافی خود نگاه می‌کنند، نمی‌توان انتظار داشت که مفهوم ارتباط بین صنعت و دانشگاه به خوبی اجرا شود.

باید تاکید کرد که موفقیت رشته دانشگاهی صنعت کفش تا حدود بسیار زیادی به استقبال صاحبان صنایع کفش کشور از این رشته دارد. در واقع اگر صاحبان صنایع کفش کشور مانند برخی از دیگر صنایع باز هم به محیط دانشگاهی و علمی بی‌توجهی کنند، این بار دیگر هیچ توجیهی از آن‌ها در قبال عقب ماندگی علمی از رقبای خارجی پذیرفتنی نیست. شاید بتوان مشکلات مربوط به حوزه تولید را به عنوان بخشی از موانع صنعت کفش کشور پذیرفت، اما زمانی که صاحبان یک صنعت از محیط‌های دانشگاهی و مسائل علمی دوری می‌کنند دیگر نمی‌توان چندان انتظار داشت که حتی با حل مشکلات مربوط به حوزه تولید بتوان عمده مشکلات آن صنعت را حل کرد، زیرا تا زمانی که صاحبان یک صنعت تفکر خود را عوض نکنند، وقوع جهش در آن صنعت تقریباً غیر ممکن است. قطعاً شروع این جهش می‌تواند آشتی میان صنعت و دانشگاه باشد.

صنعت کفش کشور را از جهتی باید خوش شانس بدانیم، زیرا هنوز بسیاری از صنایع کشور از داشتن رشته دانشگاهی مختص به خود محرومند و شاید هنوز هم در تلاش برای ایجاد چنین رشته‌ای هستند. باید به انتظار نشست و دید که آیا صنعت کفش کشور می‌تواند به معنای واقعی با دانشگاه آشتی کند؟